

Ot.prp. nr. 38

(2005–2006)

Om lov om endring av lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk)

Tilråding fra Fornyings- og administrasjonsdepartementet av 20. januar 2006, godkjent i statsråd samme dag. (Regjeringen Stoltenberg II)

1 Bakgrunn

Fornyings- og administrasjonsdepartementet legger her frem forslag om å endre det offisielle navnet på Troms fylke til Troms eller Romsa. Dette vil innebære at fylkesnavnet blir tospråklig (norsk og samisk). Forslaget gjør det nødvendig med en endring i inndelingsnavneloven.

Et høringsnotat om lovendringsforslaget var høsten 2005 ute til høring hos kommunene i Troms, Sametinget og andre berørte instanser. Departementets forslag til lovendring er basert på høringsnotatet og på de innkomne uttalelser fra høringsinstansene.

Initiativet i denne saken ble tatt av Troms fylkesting, som i møte 11. desember 2001 mot fem stemmer vedtok å fremme søknad om å innføre tospråklig fylkesnavn. Vedtaket ble gjort som del av fylkestingets behandling av Handlingsplan for samisk språk og samisk kulturkompetanse.

Fylkestingets vedtak lyder slik:

1. «Fylkestinget har behandlet «Handlingsplan for samisk språk og samisk kulturkompetanse 2002-2004», og slår fast at planen gir en grundig beskrivelse av utfordringen og behov for å styrke samisk språk og kulturkompetanse.

2. Fylkestinget slutter seg til forslag til «Handlingsplan for samisk språk og kulturkompetanse 2002-2004»...

Fylkestinget vedtok samtidig følgende uttalelse i tilknytning til saken:

«Troms fylkesting har vedtatt en svært ambisiøs plan for å styrke samisk språk og kulturkompetanse i Troms. Bl.a. betyr dette at flere fylkeskommunale institusjoner enn før skal ha både norsk og samisk navn på hovedskiltene ved inngangspartiene. På denne bakgrunn vil vi rette en sterk oppfordring til de statlige institusjonene i Troms om også å innføre både norsk og samisk navnetting på viktige skilter.

En spesiell oppfordring vil vi rette til Luftfartsverket om å sette både norsk og samisk navn på lufthavner i Troms. Særlig vil vi framheve Tromsø lufthavn som er inngangsporten til hele Nord-Norge, deriblant de samiske områdene, for svært mange besøkende. Det vil derfor gi et viktig og riktig signal til både norske og utenlandske besøkende å bli møtt av både norsk og samisk navn.

Den samme oppfordringen vil vi rette til Statens vegvesen. Det bør være både norsk og samisk navn på skiltene som i Nord-Sverige og i Nord-Finland. Særlig er det viktig med samisk navn ved grenseovergangene Kipisjärvi og Bjørnfjell. Også for vegfarende bør det signali-

seres at Troms og resten av Nord-Norge er både norsk og samisk område.»

I handlingsplanens forslag nr 16 heter det:

«Troms fylkeskommune vedtar følgende i forhold til offisielt navn på fylket:

1. Troms fylkeskommune ønsker å synliggjøre samisk språk og ta i bruk fylkets samiske navn.
2. Troms fylkeskommune vil hete Troms fylkeskommune / Romssa fylkkasuohkan.
3. Troms fylkeskommune / Romssa fylkkasuohkan søker departementet om formell godkjenning av offisielt navn på to språk.
4. Troms fylkeskommune / Romssa fylkkasuohkan tar i bruk offisielt navn på to språk i alle sammenhenger, det betyr brevholder, konvolutter, adresselister o.a...»

Etter tilsvarende søknad fra Finnmark fylkesting ble det innført tospråklig fylkesnavn på Finnmark (norsk og samisk) med virkning fra 1. januar 2003. Det vises til lov 14. desember 2002 nr 89 om endring i inndelingsnavneloven § 2 nr 2 XIX, jf Ot prp nr 111 (2001-02), Innst O nr 5 (2002-03) og Kgl res 20. desember 2002.

2 Lovgrunnlag

2.1 Kommuneloven

Etter § 3 nr 3 i kommuneloven skal endringer i en kommunes navn avgjøres av Kongen. Før navnespørsmålet fastsettes skal uttalelse innhentes fra den eller de berørte kommuner.

I Ot prp nr 42 (1991-92), som lå til grunn for kommuneloven, heter det bl.a.:

«...Bestemmelsen innebærer ingen endring i gjeldende praksis om at det i alminnelighet søkes unngått å gi en kommune et dobbeltnavn, med mindre det gjelder kommuner med stor samisk befolkning. I de sistnevnte tilfelle vil det være kurant at kommunen får dobbeltnavn norsk/samisk...»

Kommuneloven § 3 nr 4 bestemmer at fylkeskommunen skal ha samme navn som fylket. En endring av Troms fylkeskommunes navn forutsetter derfor at det administrative inndelingsnavnet for Troms fylke først blir endret.

2.2 Inndelingsnavneloven

Fylkenes navn er fastsatt i lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets inndelingsnavn § 2 ved opplisting av de 19 fylkene fra I Østfold til XIX Finn-

mark. Endring av navnet på Troms fylke må derfor skje ved endring av § 2 nr 2 XVIII i denne loven. Dersom loven endres får altså dette automatisk virkning også for fylkeskommunens navn, jf kommuneloven § 3 nr 4.

2.3 Grunnloven

Norske myndigheter er forpliktet til å legge forholdene til rette for at den samiske befolkning skal kunne bevare og utvikle det samiske språk, kultur og samfunnsliv. Dette ble i 1988 nedfelt i Grunnloven § 110a.

2.4 Sameloven

Etter § 1-1 i lov 12. juni 1987 nr 56 om Sametinget og samiske rettsforhold (sameloven) skal forholdene legges til rette for at den samiske folkegruppen kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv. Lovens kapittel 3 har bestemmelser om samisk språk. § 3-1 gir Kongen fullmakt til ved forskrift å fastsette hvilke kommuner som skal inngå i forvaltningsområdet for samisk språk etter loven. I dag omfatter forvaltningsområdet kommunene Karasjok, Kautokeino, Nesseby, Porsanger og Tana i Finnmark fylke, Kåfjord kommune i Troms fylke og Tysfjord kommune i Nordland fylke. Innenfor dette området er befolkningen sikret utvidet rett til bruk av samisk i forhold til offentlige organer. Generelt gjelder likevel at lover og forskrifter av særlig interesse for hele eller deler av den samiske befolkning skal oversettes til samisk. Kunngjøringer fra offentlige organ som særlig retter seg mot hele eller deler av den samiske befolkning i forvaltningsområdet, skal skje både på samisk og norsk (§ 3-2). Sameloven har ikke direkte betydning for spørsmålet om tospråklig navn på Troms, men lovens formålsbestemmelse og lovens ånd kan likevel generelt sies å gi støtte til en slik løsning. Det samme gjelder Norges internasjonale forpliktelser gjennom folkeretten.

2.5 Stedsnavnloven

I § 3 andre ledd i lov 18. mai 1990 nr 11 om stadnamn heter det:

«Samiske og finske stadnamn som blir nytta blant folk på staden, skal til vanleg brukast av det offentlege på kart, skilt, i register m.m., saman med eventuell norsk namneform.»

Om rekkefølgen for flerspråklige navn sies det følgende i forskriften til loven § 3-2 tredje avsnitt:

Om lov om endring av lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk)

«På skilt eller på kart og liknande, der det blir brukt meir enn eitt namn, skal rekkefølgja til vanleg vere norsk, samisk, finsk. I forvaltningsområdet for samisk språk skal rekkefølgja til vanleg vere samisk, norsk, finsk.»

Stedsnavnloven innebærer ikke en generell plikt til bruk av samiske og finske stedsnavn, men er i samsvar med § 3 første ledd avgrenset til å gjelde for stedsnavn der skrivemåten er fastsatt etter denne loven. I § 1 første ledd er stedsnavn definert som «navn på geografiske punkt, liner og område som kan kartfestast». Navn på kommuner og fylker er ikke stedsnavn i vanlig forstand, men navn på territoriale enheter for offentlig administrasjon. Likevel dreier det seg om navn på geografiske områder som kan kartfestes, og faller som sådanne inn under definisjonen av stedsnavn i § 1. Dette innebærer at stedsnavnloven regulerer selve skrivemåten av navnet, men ikke spørsmålet om hvorvidt et fylke eller en kommune skal ha tospråklig navn. Som utgangspunkt får saksbehandlingsreglene i stedsnavnloven også anvendelse både for kommune- og fylkesnavn så langt den passer. Ny lov om stedsnavn trer i kraft 1. juni 2006.

2.6 Internasjonale forpliktelser

Norges internasjonale forpliktelser på området følger særlig av FN konvensjonen av 1966 om sivile og politiske rettigheter artikkel 27 som sikrer urfolk retten til å bruke sitt eget språk, ILO konvensjon nr 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater som inneholder regler til vern om urfolks språk, og artikkel 10 om forvaltningsmyndigheter og offentlige tjenester i Den europeiske pakt for regions- eller minoritetsspråk. Selv om heller ikke folkeretten kan sies å stille opp direkte forpliktelser om tospråklige administrative inndelingsnavn, vil nok en slik løsning for Troms fylke kunne sees på som en lojal oppfølging av Norges internasjonale forpliktelser på dette området.

3 Kommuner med tospråklig navn

Ved kongelige resolusjoner med hjemmel i kommuneloven § 3 nr 3 er det til nå fastsatt tospråklige navn på fem kommuner (samisk og norsk) og trespråklig navn på én kommune (norsk, samisk og kvensk/finsk). Av disse ligger fem i Finnmark fylke og én i Troms. Kommunene inngår alle i for-

valtningsområdet for samisk språk, jf sameloven § 3-1.

Disse kommunene er:
Gouvdayaidnu Kautokeino
Unjárga Nesseby
Kárásjohka Karasjok
Deatnu Tana
Gáivuotna Kåfjord
Porsanger Porsanggu Porsangin

Regjeringens vedtak i sakene om to- og trespråklige kommunenavn er basert på lokale initiativ fremmet gjennom nær enstemmige kommunestyrevedtak og med bred tilslutning gjennom høringsprosessene. Regjeringen har lagt stor vekt på den betydning offisielle to- og trespråklige navn på kommunene i dette område har for å fremme det samiske språk og bevare etnisk identitet.

4 Departementets høringsnotat og høringsinstansenes uttalelser

Det daværende Moderniseringsdepartementet sendte 3. juni 2005 ut et høringsnotat om saken med høringsfrist 31. august 2005. I notatet foreslo departementet å innføre tospråklig (norsk og samisk) navn på Troms fylke. Forslaget innebar en oppfølging av den navnepraksis som er etablert, både ved innføringen av tospråklig fylkesnavn på Finnmark i 2003 og ved tildeling av tospråklige kommunenavn i Finnmark og Troms. Til forskjell fra kommunenavnene ble imidlertid den norske delen av fylkesnavnet foreslått satt først, som foreslått av Troms fylkesting og i samsvar med løsningen for fylkesnavnet på Finnmark.

Høringsnotatet ble forelagt for samtlige kommuner i Troms, Troms fylkeskommune, fylkesmennene i Nordland, Troms og Finnmark, for Sametinget, Nordisk Samisk Institutt, Norsk språkråd, Statens kartverk, Telenor AS, Posten Norge BA, og for samtlige departementer.

Det foreligger uttalelser fra to av fylkets 25 kommuner. Disse er Balsfjord og Kåfjord. Av disse inngår Kåfjord kommune i forvaltningsområdet for samisk språk, som eneste kommune i Troms fylke. Det foreligger også uttalelser fra Troms fylkeskommune, Fylkesmannen i Troms, Sametinget, Nordisk Samisk Institutt, Statens kartverk, og fra 13 av departementene.

De innkomne hørings svar støtter alle forslaget om tospråklig fylkesnavn for Troms fylke.

I uttalelsen fra Sametingsrådet møte 29.-30. august 2005 heter det:

«Sametinget er meget tilfreds med at departementet ønsker å likestille samisk og norsk språk, blant annet ved å innføre tospråklig navn på Troms fylke. Ved dette viser de vilje til å bevare samisk språk og styrke samisk identitet.

I Norge er det lover som forplikter myndighetene å legge til forholdene til rette for at den samiske befolkningen skal kunne bevare og utvikle sitt språk, sin kultur og samfunnsliv, som det fremgår i Grunnloven og Sameloven. Norge har også ved lov internasjonale forpliktelser til å bevare urfolks språk og sikre urfolks rett til å bruke sitt eget språk. Selv om det i folkeretten ikke er direkte forpliktelser om tospråklige administrative inndelingsnavn slik som fylkesnavn, så bør Norge følge opp sine forpliktelser overfor urfolk, som det fremkommer av FN konvensjonen 1966 art. 27 og ILO konvensjonen 169...

Sametinget mener at det skal vedtas tospråklig navn på Troms fylke, og at dette navn skal være Troms eller Romsa. I offentlig kommunikasjon skal den samiske navneformen tas med der det samiske språk brukes, og den norske navneformen tas med der norsk språk brukes. Sametinget synes det er meget viktig at det i offentlig skilting, logoer og i offentlige organers brevpapir skal begge navneformer benyttes. Sametinget legger vekt på at vedtaket om endring av navn til Troms eller Romsa, ikke gjenspeiler prioritering mellom navneformene. Det samiske og norske navnet skal være likestilte.»

I brev 31. august 2005 uttaler Nordisk Samisk Institutt bl.a. følgende:

«Nordisk Samisk Institutt ser meget positivt på forslaget om å endre det offisielle navnet på Troms fylke til tospråklig norsk og samisk. Det er av stor betydning at tradisjonelle samiske navn blir tatt i offentlig bruk og at de blir synlige for allmennheten.

Det er gledelig av Departementet legger vekt på språkfaglige begrunnelser for at navnene skal være likestilte og at de skal brukes slik det er naturlig i både samisk og norsk språkføring. Vi vil også berømme forslaget om at begge navn skal brukes ved bl.a. offentlig skilting og logoer: dette er viktig for å synliggjøre at fylket har både norsk- og samiskspråklig navn...»

Av uttalelsen fra Troms fylkeskommune 31. august 2005 fremgår det bl.a.:

«Vi ser meget positivt på at departementet foreslår lovendring ad tospråklig fylkesnavn på Troms. Dette vil følge opp fylkestingets ønske om offisielt navn på norsk og samisk på Troms fylkeskommune. Forslaget er i tråd med sam-

funnsutviklingen i Troms og i andre samiske områder...

Vi er inneforstått med at fylkesnavn er egen navn og at begreper som fylke, fylkeskommune og lignende ikke inngår i selve navnet. Det er likevel slik at selve kommunebegrepet på nord-samisk har to ulike betegnelser, avhengig av nærmere dialektområde. Vi har ut fra dette valgt å bruke Romssa fylkkasuohkan og ikke Romssa fylkkagiella. Vi vil sette pris på at dette forholdet ble fremhevet i den videre saksgangen...»

Med unntak av Kåfjord kommune går ingen av de instanser som har uttalt seg imot den foreslåtte rekkefølgen mellom språkformene, norsk og samisk. Om dette heter det i uttalelsen fra Kåfjord formannskap i møte 20. juni 2005:

«Kåfjord kommune stiller seg positivt til at Troms får et tospråklig fylkesnavn. Kåfjord følger også departementets vurderinger i at det vil være naturlig at samisk og norsk likestilles i den kommunale, fylkeskommunale og statlige forvaltning. Bruk og synliggjøring av samisk språk i det offentlige rom er viktig når det gjelder bevaring av samisk språk og kultur i vårt område.

Kåfjord kommune er en av, i dag, 6 kommuner som er underlagt samelovens språkregler. Den samisk og norske navneformen på kommunen er likestilt og i hht brev fra Kommunal- og regionaldepartementet av 17.12.2004 skal rekkefølgen på den samiske og den norske skrivemåten følge den ordningen som har vært slik at den samiske navneformen plasseres først. Dette i samsvar med Lov om stadsnavn.

Troms fylkeskommune har lenge brukt norsk og en samisk navneform på sitt fylkeskommunale navn, bl.a. på sine nettsider. Rekkefølgen har vært den norske formen først, så den samiske. Dette oppleves som noe merkelig, all den tid kommunene i forvaltningsområdet skal følge et annet prinsipp. Praktisk sett vil da den eneste kommunen i Troms fylke som er underlagt samelovens språkregler ha den samiske navneformen først, mens i fylkesnavnet og da videre i fylkeskommunale organ vil den norsk navneformen komme først.

I statsråd 4.februar 1994 ble det bestemt at Kåfjord kommune skulle ha et tospråklig kommunenavn; Gáivuotna/Kåfjord. I foredraget som ligger til grunn for resolusjonen, har departementet uttalt, jf. brev av 03.02.1994, bl.a. at det ikke har ligget noen prinsipiell vurdering til grunn for valget av rekkefølge mellom den samiskspråklige og den norskspråklige delen av kommunenavnet. Rekkefølgen gjenspeiler ingen prioritering mellom de

enkelte delene av kommunenavnet. Videre sier Kommunal- og regionaldepartementet følgende:

Departementet ser det som en fordel av skrivemåten er den samme i alle de tospråklige navnene både når det gjelder rekkefølgen og oppstilling for øvrig. Ulik skrivemåte i de ulike kommunene ville gjøre bruken av tospråklige navn mer tungvindt og kunne føre til redusert bruk av det offisielle kommunenavnet.

Samme argumentasjon, mener Kåfjord kommune, burde nå gjelde for innføring av tospråklig fylkesnavn på Troms fylke. Det vurderes som en stor fordel at skrivemåten følger lik praksis, uavhengig om det er innenfor eller utenfor det området som i samelovens § 3 defineres som «forvaltningsområdet for samisk språk». Med andre ord, det vurderes som uheldig at det er ulik praksis for ulike territoriale enheter for offentlig administrasjon.

Et siste moment for en lik praksis med hht rekkefølgen av navneform er at det vil medføre en «drahjelp» i forhold til de miljø som mener at det ikke var nødvendig å skille på samisk i vår kommune og når det nå engang ble tospråklig skilting - hvorfor kan ikke den norske navneformen komme først når det gjør det på fylkesnivå?

Kåfjord kommune vil på bakgrunn av dette foreslå at departementet følger samme prinsipp med hht rekkefølgen av Troms fylkes tospråklige navn som er nedfelt i forhold til tospråklige kommunenavn. Rekkefølgen blir på bakgrunn av dette at den samiske navneformen kommer først og endringen i Lov om forandring av rikets inndelingsnavn § 2 nr 2 XVIII blir som følger: Romssa eller Troms...»

5 Departementets vurdering og forslag

Troms fylkesting har med stort flertall gått inn for en endring til tospråklig fylkesnavn (norsk og samisk). Samtlige høringsinstanser som har uttalt seg støtter forslaget. Kåfjord kommune har imidlertid tilrådd at rekkefølgen på navnene byttes om, slik at det samiske navnet står først.

I 2002 gjorde Stortinget vedtak om tospråklig navn på Finnmark fylke (norsk og samisk). Lovvedtaket ble gjort etter anmodning fra Finnmark fylkesting. Endringen trådte i kraft fra 1. januar 2003.

Ved kongelige resolusjoner har Regjeringen med hjemmel i kommuneloven § 3-3 til nå besluttet å gi seks av i alt syv kommuner i forvaltningsområdet for samisk språk tospråklige kommunenavn

(samisk og norsk). En av disse har trespråklig navn (norsk, samisk og kvensk/finsk).

Norges internasjonale forpliktelser, Grunnloven § 110a, Stortingets vedtakelse av sameloven og opprettelse av Sametinget er alle signal om nasjonale myndigheters vilje til likestilling av samisk og norsk språk og bevaring av etnisk identitet. Departementet ser det derfor som naturlig at samisk og norsk språk likestilles i den kommunale, fylkeskommunale og statlige forvaltning. Det kulturvern som ligger i bruk av samiske betegnelser er viktig når det gjelder å hevde samisk språk og bevare etnisk identitet. Tospråklige kommunenavn og fylkesnavn i områder der samisk språk og kultur står sterkt, vil være av betydning i denne sammenheng.

Deler av Troms fylke har et samisk særpreg der samisk språk og kultur er fremtredende. En del av forvaltningsområdet for samisk språk hjemlet i sameloven ligger i Troms fylke.

I forbindelse med den tilsvarende endringen av navnet på Finnmark fylke ble det vurdert om det burde innføres dobbeltspråklig eller tospråklig fylkesnavn. I det endelige forslaget fra Regjeringen og i Stortingets vedtak ble det lagt avgjørende vekt på merknader som kom frem i høringsrunden fra språkfaglig hold om at navnet burde være tospråklig. Det aktuelle lovforslaget viderefører denne linjen ved at det nå fremmes forslag om tospråklig navn også på Troms fylke, *Troms eller Romsa*.

Departementet er på denne bakgrunn kommet til at også Troms bør gis tospråklig norsk og samisk fylkesnavn.

Navneformene er likestilte. I offisiell skriftlig og muntlig kommunikasjon skal den norske navneformen tas med der norsk språk brukes, mens den samiske navneformen skal tas med der samisk språk brukes. Ved offentlig skilting, i logoer og på offentlige organers brevpapir mv, skal derimot begge navneformer benyttes.

Fylkesnavn er egennavn. Begreper som fylke, fylkeskommune og lignende inngår ikke i selve navnet. Fylkesnavnet fastsettes derfor i kasesformen nominativ.

I beslutningene om to- eller trespråklige kommunenavn er den samiske del av navnet som regel plassert først, uten at den rekkefølge som er benyttet gjenspeiler noen form for prioritering mellom de enkelte delene av kommunenavnet. Hensikten med tospråklige kommunenavn har vært å likestille samisk og norsk i denne sammenheng. Det samme er tilfelle med tospråklige fylkesnavn.

Når det gjelder rekkefølgen på den samiske og norske formen av fylkesnavnet, har fylkestinget gått inn for å plassere den norske formen først. Departementet er enig i at dette bør legges til

Om lov om endring av lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets inndelingsnavn
(innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk)

grunn ved fastsettingen av fylkesnavnet. Forholdet mellom samisk og norsk språk og kultur er ikke så sterkt i favør av det samiske når en ser fylket under ett sammenliknet med situasjonen i den del av fylket som inngår i forvaltningsområdet for samisk språk (Kåfjord kommune). Det fremstår derfor som naturlig å velge en annen løsning ved sammenstilling av fylkesnavnet enn den etablerte hovedpraksis for fastsetting av kommunenavn innenfor forvaltningsområdet. Den samme løsning ble dessuten valgt for Finnmark, der samisk språk og kultur har større utbredelse og betydning enn i Troms.

Det bør overlates til Kongen å fastsette tidspunktet for ikrafttredelse av lovendringen.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget gjelder endring av navn på fylket som administrativ enhet. Fylkeskommunen har allerede i stor grad tilpasset seg til dobbeltspråklig benevnelse og skilting. Offentlige organers henvendelser til fylkeskommunen og kommuner skal

gjøres på det språk som faller naturlig ut fra sammenhengen; ved henvendelser på norsk brukes norsk skrivemåte, ved henvendelser på samisk brukes samisk skrivemåte. Dette medfører i praksis ingen nevneverdige endringer fra tidligere.

For statlige etater vil endringen kunne medføre noen merutgifter som eventuell ny logo og navn på brevhode, skilt som viser til etaten o.l. Departementet antar likevel at det her er snakk om mindre beløp. Skilting som henviser til fylkesnavnet i andre sammenhenger (for eksempel ved passering av fylkesgrensen) antas også å ha et forholdsvis beskjedent omfang.

Lovendringen vil derfor ikke medføre nevneverdige kostnader eller administrativt merarbeid for forvaltningen eller for samfunnet ellers.

Fornyings- og administrasjonsdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om endring av lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk).

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endring av lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk) i samsvar med et vedlagt forslag.

Om lov om endring av lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets inndelingsnavn
(innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk)

Forslag

til lov om endring av lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Troms fylke, norsk og samisk)

I

I lov 14. august 1918 nr 1 om forandring av rikets
inndelingsnavn skal § 2 nr 2 XVIII lyde:

Troms eller Romsa

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
